

Św. Zygmunt

»NIE BĄDŹ NIEDOWIARKIEM,
LE CZ WIERZĄCYM.«

NR XV/2026 (1249)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

12 KWIETNIA AD 2026

Grzech jest wykroczeniem przeciw rozumowi, prawdzie, prawemu sumieniu ...

[KKK, 1849, 1849]

DRUGA NIEDZIELA WIELKANOCNA MIŁOBIERDZIA BOŻEGO

NIEMIERNY TOMASZ — prawa: CZECHOWICZ, Szymon (ok. 1689, Kraków – 1775, Warszawa)
XVIII w., olejny na płótnie, 157,5x120 cm, pałac biskupi, Kraków. bodo.sztuka2.edu.pl

Z DZIEJÓW APOSTOLSKICH Dz 2, 42-47

Uczniowie trwali w nauce apostołów i we wspólnocie,
w łamaniu chleba i w modlitwach.

Bojaźń ogarniała każdego,
gdyż apostołowie czynili wiele znaków i cudów.

Ci wszyscy, którzy uwierzyli,
przebywali razem i wszystko mieli wspólne.

Sprzedawali majątki i dobra
i rozdzielali je każdemu według potrzeby.

Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni,
a łamiąc chleb po domach, spożywali posiłek
w radości i prostocie serca.

Wielbili **BOGA**,
a cały lud odnosił się do nich życzliwie.

PAN zaś przyniósł im codziennie tych,
którzy dostępowali zbawienia.

PSALM RESPONSYJNY Psalms 118 (117), 2-4, 13-15, 22-24 (R.: POR. 1c)

REFREN: **Dziękujcie PANU, bo jest miłosierny**

Niech dom Izraela głosi: „**JEGO łaska na wieki!**”.

Niech dom Aarona głosi: „**JEGO łaska na wieki!**”.

Niech wyznawcy **PANA** głoszą:

„**JEGO łaska na wieki!**”.

Abym upadł, uderzono mnie i pchnięto,
lecz **PAN** mnie podtrzymał.

PAN moją mocą i pieśnią, **ON** stał się moim **ZBAWCA**.

Głosy radości z ocalenia w namiotach sprawiedliwych:

„**Prawica PAŃSKA moc okazała!**”.

Kamień odrzucony przez budujących
stał się kamieniem węgielnym.

Stało się to przez **PANA** i cudem jest w naszych oczach.

Oto dzień, który **PAN** uczynił,

radujmy się nim i weselmy

Z PIERWSZEGO LISTU ŚWIĘTEGO PIOTRA APOSTOŁA 1 P 1, 3-9

Niech będzie błogosławiony **BÓG**

i **OJCIEC PANA** naszego,

JEZUSA CHRYSYTA.

ON w **SWOIM** wielkim miłosierdziu

przez powstanie z martwych **JEZUSA CHRYSYTA**

na nowo zrodził nas do żywej nadziei:

do dziedzictwa niezniszczalnego

i niepokalanego, i niewiednającego,

które jest zachowane dla was w niebie.

Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą **Bożą**
dla zbawienia, gotowego objawić się w czasie ostatecznym.

Dlatego radujcie się,
choć teraz musicie doznać trochę smutku
z powodu różnorodnych doświadczeń.

Przez to wartość waszej wiary
okaże się o wiele cenniejsza od niszczalnego złota,
które przecież próbuje się w ogniu,
na sławę, chwałę i cześć
przy objawieniu **JEZUSA CHRYSYTA**.

Wy, choć nie widzieliście, miłujecie **GO**;
wy w **NIEGO** teraz, choć nie widziacie, przecież wierzycie,
a uciechujecie się radością niewymowną i pełną chwały
wtedy, gdy osiągniecie cel waszej wiary –
zbawienie dusz.

AKLAMACJA POR. J 20, 29 **Alleluja, Alleluja, Alleluja**
»Uwierzyłeś, Tomaszu, bo **MNIE** ujrzałeś;
błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli«

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. JANA 20, 19-31

Wieczorem w dniu zmartwychwstania,
tam gdzie przebywali uczniowie,
choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami,
przyszła **JEZUS**,
stał się pośrodku i rzekł do nich:

„**Pokój wam!**“

A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok.
Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy **PANA**.

A **JEZUS** znowu rzekł do nich:

»**Pokój wam!**

Jak OJCIEC MNIE posłał,
tak i JA was posyłam.

Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im:

»**Weźmijcie DUCHA ŚWIĘTEGO!**

Którym odpuszczacie grzechy, są im odpuszczone,
a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.

Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos,
nie był razem z nimi, kiedy przyszedł **JEZUS**.

Inni więc uczniowie mówili do niego:

„**Widzieliśmy PANA!**“

Ale on rzekł do nich:

„**Jeżeli na rękach JEGO nie zobaczę śladu gwoździ**
i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ,
i ręki mojej nie włożę w bok JEGO,
nie uwierzę.“

A po ośmiu dniach,
kiedy uczniowie **JEGO** byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi,
JEZUS przyszedł, choć drzwi były zamknięte,
stał się pośrodku i rzekł:

»**Pokój wam!**«

Następnie rzekł do Tomasza:

»**Podnieś tutaj swój palec i zobacz MOJE ręce.**
Podnieś rękę i włoż w MÓJ bok,
i nie bądź niedowiarkiem,
lecz wierzącym.«

Tomasz w odpowiedzi rzekł do **NIEGO**:

„**PAN mój i BÓG mój!**“

Powiedział mu **JEZUS**:

»**Uwierzyłeś dlatego, że MNIE ujrzałeś?**
Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze,
uczynił **JEZUS** wobec uczniów.

Te zaś zapisano, abyście wierzyli,
że **JEZUS** jest **MESJASZEM, SYNEM BOŻYM**,
i abyście wierząc,
mieli życie w imię **JEGO**.

INFORMACJE PARAFIALNE

12.IV (NIEDZIELA):

† Po sumie, z racji **WIELKANOCY**, spotkanie Kół **ŻYwego RÓŻAŃCA**.

† W związku z obchodzonym dziś w Kościele **ŚWIĘTĄ MIŁOSIERDZIA BOŻEGO**, **Parafialny zespół Caritas** przygotował słój z fragmentami pochodzącymi z Pisma Świętego oraz z **Dzienniczka Siostry Faustyny**. **Zachęcamy!** każdego, do wylosowania jednego z fragmentów i rozważenia w domu słów, które kieruje do nas **MIŁOSIERNY OJCIEC!**. Słój znajduje się na stoliku, przy wyjściu z kościoła.

19.IV (NIEDZIELA): Po Mszy św. o 18⁰⁰ spotkanie rodziców i dzieci przygotowujących się do 1. Komunii św.

Chrzty w kwietniu w 4. niedzielę miesiąca, **26.IV**, na sumie. Zgłoszenia do **17.IV** w kancelarii parafialnej. Przygotowanie dla rodziców i chrzestnych **19.IV** po sumie, w kościele.

Zachęcamy! parafian do przekazania **1.5% PODATKU** dochodowego na rzecz **Parafialnego Zespołu Caritas**, od lat zajmującego się pomocą na rzecz ubogich z naszej Parafii. W zeznaniu podatkowym jako beneficjenta daru należy wskazać **Caritas Archidiecezji Warszawskiej** oraz numer KRS: **0000225750**

a w rubryce „Cel szczegółowy” należy wpisać:

Działalność Parafialnego Zespołu Caritas w Ślomieczynie

Wszystkim darczyńcom składamy **serdeczne podziękowania!**

Ofiary na spłatę zobowiązań związanych z remontem kościoła, czy srebrnych ozdób obrazu św. Jana Nepomucena, można składać np. na konto parafialne:

PKO S.A. VII O. w Warszawie **56 1240 1109 1111 0000 0551 5772**

Za wszystkie ofiary i dary serdeczne **Bóg zapłać!**

PAMIĘTAMY też o **WSPIERANIU NASZYCH DUSZPASTERZY!**

ZAPOWIEDZI

Zapowiedź II: **Filip Bartosz KALOTA**, kawaler z parafii tutejszej, i **Anna Maria GŁOWACKA**, panna z parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Grodzisku Mazowieckim **Ktokolwiek wiedziaby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez ww. osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną**

ODESZLI

W ostatnim czasie odeszła z naszego grona:

śp. Katarzyna Małgorzata SZYMAŃSKA	29.III.2026	l. 35
---	-------------	-------

Wieczne odpoczywanie racz Jej dać PANIE!

INTENCJE MSZALNE I MODLITWNE

13.IV (PONIEDZIAŁEK)	7³⁰ 18⁰⁰	w pewnej intencji † Jerzego KOŁODZIEJCZYKA , w 3. rocznicę śmierci
14.IV (WTOREK)	7³⁰ 18⁰⁰	† Krzysztofa BOJEMSKIEGO † Krzysztofa KONOPKI , Tadeusza i Haliny KONOPKÓW , Teresy i Mariany NIEMIRÓW
15.IV (ŚRODA)	7³⁰ 18⁰⁰	† Władysława UTRATY † Janiny BUDYT , zmarłych z rodzin BUDYTÓW i STRZEŻKÓW
16.IV (CZWARTEK)	7³⁰ 18⁰⁰	† Cecylii , Jana , Pawła , Ireny , Elżbiety i Pawła † Zbigniewa SMOLINSKIEGO , Władawy i Władawę NOWICKICH † cierpiących w czyscu
17.IV (PIĄTEK)	18⁰⁰	† Katarzyny , Wandy i Józefa OSUCHÓW , zmarłych z rodziny OSUCHÓW
18.IV (SOBOTA)	7³⁰ 18⁰⁰	† Stefana i Krystyny KULCZYKÓW † Mariany HANDLA , w 5. rocznicę śmierci
	8⁴⁵	† Józefa DRUSZCZYŃSKIEGO , w 20. rocznicę śmierci, Teresy i Henryka DRUSZCZYŃSKICH , zmarłych z rodziny DRUSZCZYŃSKICH i JAGNYZIAKÓW
	10³⁰	† Marianny WINIAREK , w 10. rocznicę śmierci, Rozalii i Henryka WINIARKÓW , Janiny i Tadeusza BOROWSKICH , Anieli i Stanisława STAROSÓW
19.IV (NIEDZIELA)		† Adama GOSSA , w 15. rocznicę śmierci
	12⁰⁰	† Genowefy i Jana OPALIŃSKICH , Zofii i Stanisława LEWANDOWSKICH , Michała , Julii , Stefana , Kazimierzy i Andrzeja JANKÓW
	18⁰⁰	† Jana Wojciecha KORYTKA , Marianny , Kazimierzy i Jana , Alicji Ryszard

KILKA SPOSTRZEŻEŃ: BYĆ RYBAKIEM DUSZ ...

Zenon – i.e. z greckiego „przychodzący od Jowisza” – przyjąć na świat miał „300 w Cezarei Mauretańskiej, w prowincji Mauretania, na terenie dzisiejszej Algierii. Miał być Afrykaninem.

Cesarstwem rzymskim rządził wówczas Dioklecjan, który 24.II.303 wydał edykt nakazujący burzenie kościołów i spalenie świętych ksiąg oraz pozbawienie stanowisk chrześcijan sprawujących urzędy publiczne.

Następny edykt nakazywał uwięzienie kapłanów chrześcijańskich, a trzeci rozkazywał opornych chrześcijan torturować, a apostołów uwalniać. Rozpoczęły się największe w starożytnym Rzymie prześladowania chrześcijan. Niewiele wiadomo o jego młodości. Wspomina się, że „otrzymał dobre, klasyczne wykształcenie”, że studiował w znanych ówczesnie ośrodkach Afryki Północnej: w Syrcie i Madaurze. Dobrze znał pisma chrześcijańskie, e.g. Tertuliana, Cypriana, Laktancjusza.

Miał nauczać dzieci Afryki religii katolickiej i pomagać w edukacji.

Cesarstwem rzymskim rządził wówczas Konstantyn I Wielki, który edyktem mediolańskim z 313 wprowadził wolność wyznania wiary w Cesarstwie, co umożliwiło chrześcijanom wyznawać swoją religię bez przeszkód. Zwrócono też gminom chrześcijańskim budynki i grunty kościelne.

Miał być związany z biskupem Atanazym, z którym w 340, już po śmierci Konstantyna – gdy uznano biskupstwo Atanazego w Aleksandrii – odwiedzić miał Weronę. Atanazy dużą część życia spędził na zwalczaniu herezji arianizmu, z czym przyszło się zmierzyć także Zenonowi.

I w Weronie pozostał. Tam przez następne 20 lat miał prowadzić życie mnisze, przyjmując „350 święcenia prezbiteratu.

12 lat później, 8.XII.362 został biskupem tego miasta. Poemat „Versus de Verona” z końca VIII w. określa go jako ósmego biskupa Werony.

Stało się to podczas rządów cesarza Juliana Apostaty. Krótkotrwały, ale niezwykle brzemienny. Julian Apostata próbował mianowicie w przebiegły sposób de facto wyrugować chrześcijaństwo z życia publicznego. Na jego pomysłach opierało się i opiera wielu późniejszych współczesnych wrogów chrześcijaństwa. I tak, zdając sobie sprawę z tego, że otwarte prześladowania wzmacniają tylko chrześcijaństwo, próbował je osłabiać. Krok po kroku. e.g. przy okazji reformy szkolnictwa zabronił chrześcijanom uczyć w szkołach publicznych. W edyktie o tolerancji – a jakże! – przywrócił z wygnania biskupów uznanych za heretyków. Próbował też przenosić chrześcijańskie struktury kościelne na grunt pogańskich religii – e.g. wprowadzając rodzaj masowych pogańskich nabożeństw. I oczywiście rabował majątki kościelne – pozostawione Kościołowi przez wiernych – w imię „zalecania chrześcijanom wyrzeczenia się majątności, aby mogli łatwiej podążać do królestwa niebieskiego; [...] aby żyjąc w ubóstwie, zachowywali spokój i nie utracili królestwa niebieskiego, w które tak ufają”.

Jako biskupowi przyszło mu więc zwalczać herezję arianizmu (i.e. że **JEZUS** jest istotą stworzoną przez **BOGA OJCA**, a nie równą **MU** co do bóstwa, tym samym odrzucając dogmat **TRÓJCY ŚWIĘTEJ**) i **pelagianizm** (i.e. że człowiek może osiągnąć zbawienie o własnych siłach, dzięki wolnej woli i dobrym uczynkom, minimalizując lub odrzucając konieczność łaski **BOŻEJ** oraz negując dziedziczenie grzechu pierworodnego).

Był autorem 93 traktatów (kazań) – najstarszych zachowanych w języku łacińskim – w których zwalczał herezję i rozwijał naukę chrześcijańską, broniąc e.g. **trynitaryzmu** (**TRÓJCY ŚWIĘTEJ**).

Przez mu współczesnych zwany był „Cyceronem chrześcijaństwa”.

Wielu doprowadził do chrztu św. – e.g. dokonując zmian w udzielaniu tego sakramentu osobom dorosłym – i chrześcijaństwa. Wielu nawrócił z arianizmu. Zreformował **Agapę** – i.e. wspólny posiłek, pierwotnie połączony z Eucharystią. Zakazał, aby mszom żałobnym towarzyszyły głośne jęki i zawođenje uczestników.

Wiele wysiłku włożył w kształcenie kapłanów. Założył konwent dla kobiet. Założył miał też wiele kościołów, e.g. pierwszą bazylikę w Weronie, ^{prawd.} położoną na miejscu współczesnej katedry, wystawionej przez króla Pepina, syna Karola Wielkiego, 8.XII.806 (pół roku później, 21.V.807, do nowej katedry przeniesione zostały relikwie św. Zenona).

Sam żył w ubóstwie. Zmarł 12.IV.371 (lub 371/380).

Uznawany jest za „wyznawcę” Kościoła, acz św. Grzegorz I Wielki określał go jako męczennika, ^{prawd.} w nawiązaniu do zmagania z Julianem Apostatą.

Jest patronem rybaków i wędkarzy, miasta Werona, niemowląt i dzieci uczących się mówić i chodzić. Wspomożycielem w czasie powodzi. Siła jego szczególnego wstawiennictwa bierze się z przypisywanych mu niezwykłych wydarzeń. e.g. papież św. Grzegorz I Wielki w swych zapiskach pisze, iż gdy w 588 rzeka Adyga, płynąca przez Weronę, zalała miasto, zatrzymała się przed wypełnionym wiernymi kościołem pw. św. Zenona...

Według innej z legend, łowiąc ryby na brzegach Adygi, Zenon zobaczył małego chłopca przepływającego się przez rzekę wozem konnym. Konie spłoszyły się. Zenon uczynił znak krzyża i konie się uspokoiły.

W ikonografii przedstawiany jest z wędką i rybą jako „rybak dusz”.

I dziś, gdy przeróżni pogrobowcy Juliana Apostaty, tak w Kościele jak i państwie, „reformatorzy” wszystkiego, co nasi przodkowie swym wysiłkiem i rozumem, wnieśli w nasze życie – w imię przeróżnych współczesnych herezji, wbrew temu, co naucza nas Kościół, że „grzech jest wykroczeniem przeciw rozumowi, prawdzie, prawemu sumieniu” – próbują osłabić naszą wiarę, warto zwrócić się ku św. Zenonowi i prosić przez niego o rozum.

MSZE ŚW.	niedziela i uroczystości obowiązujące: 08.45, 10.30, 12.00 (suma), 18.00 święta pracujące: 08.45, 18.00
KANCELARIA	pn. – piątek: 08.00 – 17.00 tel. fax: (22) 754 47 32; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl
PARAFIALNA	poniedziałek – piątek: 08.00 – 09.30, 17.00 – 18.00 niedziela: 08.00 – 09.30
WWW	www.swzygmunt.slomczyn.pl
KSIEŻA	Proboszcz: Jacek Dzikowski , Wikariusz: Michał BOGDAN
INNE	Żywy Różaniec: +48 512 665 747; Różaniec Rodziców: +48 608 369 120 Schoła: +48 662 476 217